

Det betyder ikke, at der ikke eksisterer trusler, som det også fremgik af forsvarsministerens tale, men der eksisterer ikke nogen konventionel trussel, og der er derfor ikke, med forsvarsministerens ord, behov for noget territorialforsvar som det gamle under den kolde krig. Det synes jeg er et klogt udgangspunkt for en diskussion om forsvaret i en tid, hvor sikkerhedspolitikken er under forandring.

Forsvarsministeren kom ikke ind på i sin besvarelse, hvordan han ser på, hvordan processen skal løbe. Hvis jeg skulle give forsvarsministeren et godt råd, er det netop i en periode, hvor man lægger op til store forandringer, at man skal være omhyggelig med ikke at pakke processen ind i en meget lukket proces, men tværtimod åbne op. Her synes jeg, det er ærgerligt, at man indtil nu fra regeringens side har valgt en meget lukket proces, men jeg håber, at regeringen vil åbne op både i forhold til Folketingets partier og også i forhold til offentligheden, så vi sikrer den fornødne offentlige debat.

Det andet, jeg synes var påfaldende, var, at overvejelser i retning af blød sikkerhedspolitik var fraværende i forsvarsministerens oplæg. Det kan være et tilfælde, det kan skyldes en intern arbejdsdeling i regeringen, at det er noget, udenrigsministeren og andre tager sig af, men jeg synes, det er ærgerligt, for der er vel ingen, der forestiller sig, at man kan løse de problemer, vi står over for af sikkerhedsmæssig art, medmindre den hårde sikkerhedspolitik og den bløde sikkerhedspolitik følges ad.

Kl. 10.20

Hvis man fortsat har en situation, hvor konflikter får lov til at ligge uløste hen som f.eks. i Mellemøsten, kan man ikke med militære midler alene banke sådan en konflikt på plads. Så havde israelerne vundet; så var den konflikt løst i dag, hvis den kunne løses alene med militære midler.

Jeg synes, forsvarsministeren i sit indlæg fuldstændig manglede nogle overvejelser om den bløde del af det sikkerhedspolitiske.

Omkring det, der vel bliver hoveddiskussionen ved et nyt forsvarsforlig, nemlig hvordan Danmark skal vægte mellem det, man kunne kalde det traditionelle forsvar, den traditionelle fredsbevarende indsats, som Danmark har deltaget i og høstet meget ros for, og det nye oplæg, der går på, at Danmark skal være med i det, man kunne kalde den forreste linie, lagde forsvarsministeren op til en blød landing, nemlig at vi skulle kunne begge ting.

Jeg tror måske ikke, det er så enkelt, men det kommer vi jo nærmere ind på, når vi kommer til at diskutere det mere detaljeret. Jeg tror, man er nødt til også her at vælge, hvilket hovedspor man ønsker at følge. Jeg tror også, man er nødt til at overveje, at Rumsfeld med flere jo mente, at den nye militære teknologi gjorde, at man stort set uden omkostninger osv. kunne vinde en krig, hvis man bare var beslutsom nok.

Jeg vil godt spørge: Er erfaringerne fra konflikterne i Afghanistan og Irak, at det er en god strategi? Eller er det en bedre strategi at gøre sit arbejde grundigt og ordentligt, som vi har gjort i forbindelse med andre konflikter i Eksjugoslavi-en?

Så vil jeg vende mig lidt til det, der hedder opgøret med de dele af forsvaret, som så falder ud, hvis man skal tage forsvarsministeren på ordet, nemlig at vi ikke længere har behov for et traditionelt konventionelt forsvar som det, vi havde.

Det betyder vel et opgør med værnepligten, og der synes jeg, at forsvarsministeren var meget forsigtig. Jeg synes, det ligner drilleri, hvis man vil indkalde unge mænd, en fjerdedel af dem – vi har ikke en almindelig værnepligt, men en ualmindelig værnepligt – i 3 måneder for at lave noget, der alligevel ikke er noget, for at tilgodese nogle følelsesmæssige forhold. Jeg tror, de unge mænd bliver meget vrede over at blive brugt på den måde.

På samme måde synes jeg, man skulle være beslutsom i forhold til hjemmeværnet; det er et levn fra fortiden. Ville man i dag oprette et hjemmeværn, hvis vi ikke havde et? Svaret er definitivt nej. Svaret er, at det havde vi gjort af venlighed over for nogle folk, der engang har deltaget. Den type venlighed kan man have meget tilovers for, men det er ikke det, der i øvrigt karakteriserer regeringen, når den skal tage stilling til den offentlige sektor.

Så vil jeg sige lidt om det civile beredskab, hvor forsvarsministeren lagde op til et samarbejde mellem et civilt beredskab og forsvaret. Jeg vil bare spørge: Er det klogt, er det gennemtænkt? Vi lavede et beredskabsforlig, som SF var med i, for mindre end et år siden, hvor vi forlængede værnepligten fra 3 til 6 måneder for det civile beredskab for at sikre en uddannelse, der var god. Den er blevet god. Det er sådan, at hovedparten af de værnepligtige i dag er meget glade for at deltage. Er der så klogt at lægge det sammen i en stor enhed? Det er vi ingenlunde overbevist om.